

Paul White

***Capra care a vrut
să devină leu***

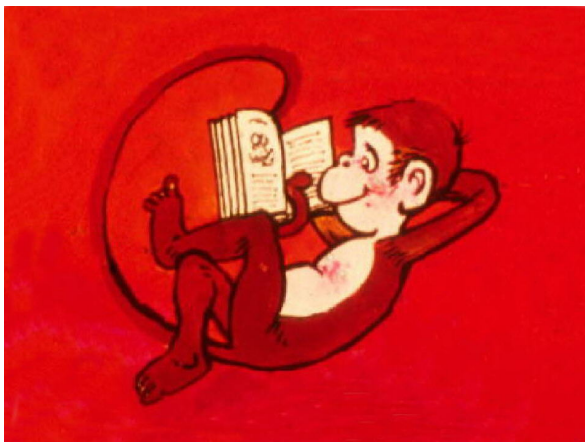

**O fabulă
a doctorului din junglă**

Paul White

***Capra
care a vrut
să devină leu***

**O fabulă
a doctorului din junglă**

Capra care a vrut să devină leu

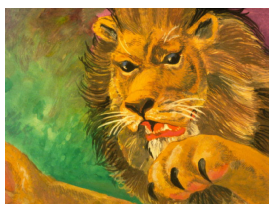

Wuck a venit alergând agitat la doctorul junglei, aflat în spital.

„Domnule, fiul meu este grav rănit, ne puteți ajuta?”

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat doctorul junglei.

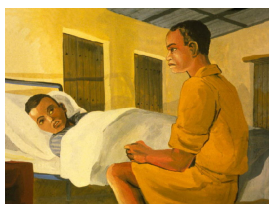
„Fiul meu a fost atacat de un leu.”

Medicul junglei l-a operat imediat pe M'gogo și a ordonat o transfuzie de sânge. M'gogo a oscilat între viață și moarte timp de două zile. Rănile provocate de labele leului s-au vindecat rapid. Curând, M'gogo s-a simțit mult mai bine.

În acest timp, Daudi i-a vorbit despre Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu. Wuck venea adesea în vizită la fiul său. Cu această ocazie, medicul junglei l-a întrebat: „Când fiul se va însănătoși, ați vrea să-l trimiteți la școala misiunii?”

El a ridicat din umeri și, după o oarecare ezitare, a răspuns: „Hm ... nu este necesar, noi suntem deja creștini”.

– Sunteți deja creștini? a întrebat doctorul.

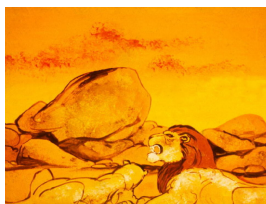
– Da, noi facem exact ceea ce fac creștinii. De aceea suntem și noi creștini.

Doctorul junglei a trebuit să râdă. Apoi s-a așezat pe marginea unei fântâni și le-a spus: „Ascultați cu atenție. A fi creștin nu este doar o chestiune de a face ceva, ci o chestiune de a fi. Mai întâi trebuie să devii creștin, iar apoi să trăiești ca un creștin.

Mai întâi este necesar să experimentezi convertirea și nașterea din nou pentru a deveni creștin.

„Nu am experimentat asta încă”, a spus tatăl.

„Nici eu”, a spus băiatul.

„Vedeți, atunci voi încă nu sunteți creștini”.

„Haideți, vreau să vă spun povestea caprei care voia să fie leu”:

Capra Mbusi se ascunsese în spațele unei stânci împreună cu maimuța Nyani pentru a-l privi de sus pe regele animalelor: leul.

„Da”, i-a șoptit capra maimuței, „da, leul Simba, el este cu adevărat o creatură plină de putere și frumusețe, de forță și măreție”.

Capra privea fascinată leul, leoaica și puii lor.

„Da”, a behăit ea, „și eu sunt un animal plin de forță, plin de frumusețe”.

Nyani a strâmbat din nas

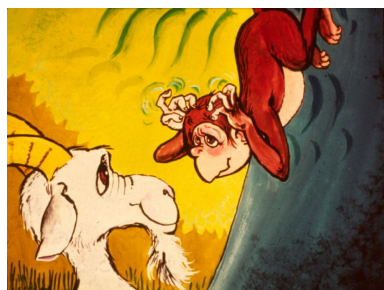
și apoi a dat din cap neîncrezătoare. Capra a continuat: „Sunt puternică și plină de forță. Pe scurt: o creatură minunată. M-am săturat să fiu o simplă capră. Voi fi un leu”.

Mbusi și-a anunțat decizia cu voce tare în junglă, dar nimeni nu i-a dat atenție, pentru că animalele erau obișnuite cu caprele și comportamentul lor.

Hotărâtă, Mbusi a mers la maimuța Toto și a behăit: „Maimuță, ești o creatură cu minte ageră. Spune-mi, cum poate o capră să devină un leu?”

Toto s-a legănat pe coada sa lungă, scărpînându-se în cap. Acest lucru îl ajuta adesea să își adune gândurile de maimuță.

În cele din urmă, el s-a urcat pe o stâncă, și-a ridicat mâna și a rostit cu voce puternică: „Dacă o capră vrea să devină leu,

trebuie să respecte patru reguli importante: În primul rând, trebuie să facă ceea ce fac leii. Trebuie să aibă picioare care să meargă cu pas lent, iar cu coada să facă mișcări lente și maiestuoase.”

Mbusi a exersat acest lucru mult timp. Picioarele ei îi provocau unele dificultăți. Nu voiau să meargă la fel de maiestuoase ca cele ale unui leu.

Și a fost și mai rău cu coada ei, pentru că cozile caprelor sunt neliniștite și neastâmpărate.

Vocea maimuței răsună poruncitoare: „Acum mănâncă ce mănâncă lei, și să nu-ți pese de furnici, căci nici lei nu le bagă în seamă.”

Micile creaturi s-au grăbit să coboare de pe os în barba caprei, unde au înțepat cu putere.

„Au!”, a spus Mbusi. „Furnicile nu-mi plac.”

Toto a râs: „Nici ei nu te vor, după cum poți vedea. Acum mușcă tare cu dinții și roade osul ca un leu adevărat.”

Maimuța a hohotit de râs. „Nu-i rău, chiar nu-i rău”, a spus ea.

„Mai ai nevoie de puțin antrenament. Acum spune ce spun lei și mergi unde merg lei!”

„Du-te unde se duc lei”, a mormăit capra.

„Spune ce spun lei și care era celălalt – oh da, spune și du-te.”

Ea și-a aruncat capul pe spate și a început să exerseze răgetul.

„Dar nu! Nu!” a strigat maimuța. „Răcnește – răcnește, ce faci tu sună ca un behăit de oaie, nu ca un răget de leu!”

După o perioadă îndelungată de exerciții, capra a simțit că gâtul ei devenise inflammat și aspru. Dar prin acest fapt vocea ei a primit un sunet nou, interesant.

Din când în când, ridica osul, îl ronțăia și apoi își ridica vocea și răcnea.

„În lung și în lat nu mai există o capră ca mine”, își spuse ea liniștită.

„Bine, foarte bine”, a rânjit Toto. „Amintește-ți întotdeauna că trebuie să **FACI – MĂNÂNCI – SPUI** și să **MERGI** unde merg leii.”

Mbusi mergea încrezător și imposibil în mijlocul căii. O voce aspră, nu foarte caprină, a răsunat de deasupra bărbii ei:

„Mergeți unde merg leii. Fă ce fac leii. Spuneți ce spun leii și mănâncă ce mănâncă leii.”

„**Eu** sunt un leu!” Și încă o dată: „**Sunt** un leu!” Și a treia oară: „**Eu** sunt un **leu**!”

O umbră lungă a căzut atunci pe cărare. Twiga, girafa, a zâmbit și a spus cu amabilitate: „Soarele bate neobișnuit de tare zilele astea, dragă capră, nu-i așa?”

Mbusi a răcnit furios: „Sunt un leu. Te voi mânca, Twiga, te voi mânca, ai auzit, te voi înfuleca!”

Girafa a încuviințat dând din cap.

– Fii fetiță cuminte, răspunse girafa. Mergi acasă și pune-ți două foi de banane răcoritoare pe tâmpile, iar capul pe o piatră răcoroasă.

Capra se înfuriase și mai mult: „Eu îți spun să sunt un leu. Eu trebuie să fiu unul, căci eu fac, mănânc, spun ...“

Glasul ei deveni un behăit: „Eu trebuie să fiu un leu, Toto a zis ...“

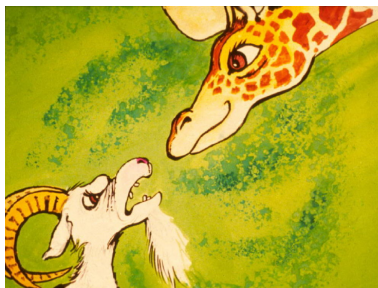
Girafa a dat din nou din cap într-un mod prietenos. „Da, da, înțelepciunea maimuțelor este un lucru deosebit. Odihnește-te la umbră și te vei simți mult mai bine mâine!”

Atunci creierul caprei a fost umplut cu gânduri triste. Lacrimi îi curgeau pe obraji.

„Nu s-a întâmplat, deși am făcut tot ce-am putut, tot ce-mi stătea în putință. „Cum de nu am devenit un leu? oh, iată maimuța!”

Capra a alergat la maimuța.

„Toto, a behăit ea, sunt

disperată, căci girafa nici nu avuse frică de mine. Chiar ar fi râs, smiorc, de mine, dacă nu, smiorc, ar fi prietena mea! Oare ce să fac?“

Maimuța meditase lung, apoi a exclamat: „Desigur,

am înțeles! E vina mea. Am uitat ceva important. Ce proastă sunt! Scuză-mă, te rog!“

Capra s-a ridicat nerăbdătoare:

„Toto, ce trebuie să mai fac?“

Dar Toto nici n-o băga în seamă.

El a luat o bucată de coajă dintr-un copac și a scris încet și frumos pe ea: **LEU**. Plin de mândrie a adus Toto coaja și a agățat-o de gâtul caprei.

– Fenomenal! ea merse câțiva pași înapoi și privi cu ochi strălucitori opera ei: „Acum te identificezi cu un leu și toată lumea din junglă va ști că ești un leu.“

Un minunat sentiment de căldură se răspândi prin Mbusi de la coarne până la vârful cozii.

Și așa ea s-a dus pe poteca din junglă, măreața și răcnind atât de tare, cât îi permitea osul din gura ei.

Gândul i-a trecut prin minte: „Acum e totul altfel. Eu mă legitimez ca leu, eu merg unde merg lei, eu fac, ce fac lei și eu mănânc ce mănâncă lei.“

A mers mai departe până când a ajuns la locul unde stăteau de obicei lei. Era un loc înfricoșător:

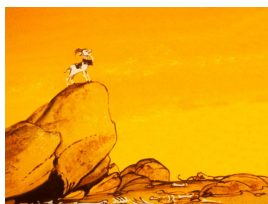

stânci mari și oase peste tot. Mbusi a pășit încrezătoare mai departe, iar vocea ei răgușită a produs un ecou: „Vă salut pe toți, leilor! Salutări tuturor celorlalți lei!” A fost încântată când a auzit

ce a făcut ecoul din vocea ei.

Dar dintr-o dată i s-a făcut pielea de găină când a văzut o siluetă înaltă mișcându-se în lumina soarelui care apunea.

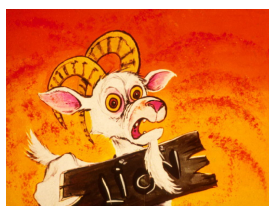
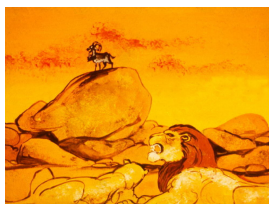
„Iată-mă, am devenit un leu, hei,

hei! Nu puteți înțelege aceasta?”

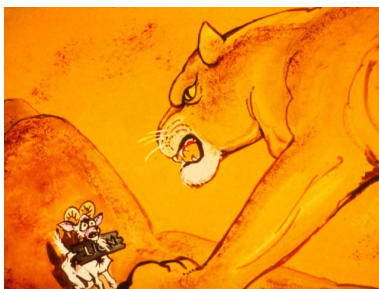
Uitați-vă la ceea ce e scris aici, eu sunt rudă cu voi, eu sunt un leu!”

Feline de pradă mari și mârâitoare se îndreptau calm spre Mbusi, iar respirația fierbinte și înfometată o lovea în față. Aerul era plin de urlete care se stingeau încet și se auzea tot mai mult un ronțait de oase.

Capra a ... „devenit cina leilor!”. Aceasta a fost vocea lui M’gogo.

Desigur, a spus Daudi; atunci când caprele și maimuțele își reunesc în-

țelepciunea, se naște în ele gândul că este posibil să devii leu, imitând comportamentul leilor”.

Este exact ceea ce i-a spus girafa maimuței: „Nu poți deveni leu imitând leii”.

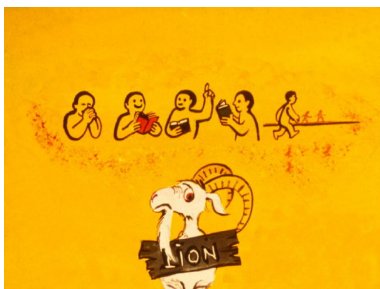
Cum ar fi putut capra să devină un leu?

Există doar o singură posibilitate: ar fi trebuit să moară și să se nască din nou, ca un leu..

În mod similar, oamenii nu pot deveni creștini doar imitându-i pe creștini – pur și simplu făcând ceea ce fac creștinii, spunând ceea ce spun creștinii sau comportându-se precum creștinii.

Imitarea nu este în niciun caz o schimbare reală.

Isus spune în Ioan 3:3: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă cineva nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”.

Biblia spune mai departe în Ioan 1:12:

„Dar tuturor celor care l-au primit, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu“.

Numai Domnul Isus te poate transforma într-un copil al lui Dumnezeu. El numește acest lucru „nașterea din nou”. Aceasta implică doi pași:

1. să crezi că el este Fiul lui Dumnezeu.
2. să-l primești în viața ta și el să fie Domnul tău.

Prin urmare, nu trebuie să urmezi înțelepciunea maimuței și a caprei, căci asta nu va sfârși cu bine.